Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. R. Nicula)
Dosarul nr. 3r-534/25 (2-25102616-02-3r-05092025)

D E C I Z I E

26 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând recursul declarat de Ghimp Viorel împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 august 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Ghimp Viorel împotriva Consiliului s. Colonița cu privire la anularea actului administrativ,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 18 iulie 2025 reclamantul Ghimp Viorel s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată înaintată în ordine de contencios administrativ împotriva Consiliului s. Colonița, prin care a solicitat anularea deciziei nr.3/14 din 30 mai 2025.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia pârâtului nr.3/14 din 30 mai 2025 cu privire la aprobarea listei persoanelor care dispun de dreptul la cota-parte valorică din bunurile imobile agricole ale întreprinderii agricole Gospodăria Experimentală a Stațiunii pentru încercarea mașinilor din s. Colonița în obiectul *****, s-a aprobat conform anexei nr.1, lista persoanelor cărora li se atribuie în natură cota-parte valorică din bunul imobil agricol cu numărul cadastral *****, proprietate comună pe cote-părți.

A indicat reclamantul prevederile art.6 alin. (1) și (2), art. 11 alin. (1) lit. b), art. 69 alin. (1) și (2), art. 94 alin. (1) din Codul administrativ, art. 1 al Primului Protocol la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 46 alin. (1)-(3) al Constituției Republicii Moldova, precum și prevederile art. 500 alin. (1) și (2), art. 501 alin. (1)-(5), art. 509 alin. (1)-(4), art. 510 alin. (2), art. 7 alin. (1) și (2) din Cod civil și art. 73 alin. (3) și (4) al Legii cu privire la actele normative. Din dispozițiile legale citate supra reiese că dreptul de dispoziție asupra bunurilor proprietate privată aparține exclusiv proprietarului.

A declarat că prin decizia contestată, pârâtul a emis acte de dispoziție asupra

unui bun imobil inexistent, deoarece în registrul bunurilor imobile nu este înregistrat un bun imobil cu numărul cadastral *****, aspect determinant în contextul art. 510 alin. (2) din Codul civil.

Mai mult decât atât, potrivit deciziei contestate, aceasta este emisă cu privire la bunul întreprinderii agricole Gospodăria Experimentală a Stațiunii pentru încercarea Mașinilor din s. Colonița, inexistentă la momentul inițierii programului „Pământ", din contul acesteia fiind fondate gospodăriile țărănești „Colonița" și „Albinuța".

A relevat că Regulamentul cu privire la transformarea cotelor-părți valorice din proprietate comună în fracție sau procente, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 93 din 05 februarie 2009, pus la baza deciziilor contestate, nu este aplicabil speței din două considerente:

1. Potrivit pct. 2 al hotărârii indicate a Guvernului, acest Regulament este aplicabil doar asupra a 3 proiecte-pilot, din care nu face parte s. Colonița; și

2. Efectele Regulamentului indicat nu pot fi aplicate retroactiv asupra unei situații realizate deja în perioada anilor 1999-2000, în care a fost realizată privatizarea bunurilor întreprinderilor agricole vizate, cu eliberarea cotașilor a certificatelor de proprietate privată și a extraselor din procesele-verbal, ce conțin date despre cotaș și coeficientul personal, expus în procente.

Or, din pct. 1 al Regulamentului indicat reiese că acesta stabilește cadrul normativ ce ține de:

a) transformarea cotelor-părți valorice din proprietate comună, cu exprimarea acestora în fracție sau în procente, din bunurile agricole ale fostelor întreprinderi agricole privatizate;

b) executarea lucrărilor cadastrale necesare înregistrării ulterioare a dreptului asupra cotei-părți proprietate comună în urma transformării cotelor- părți valorice.

În cazul dat, însă, aceste operațiuni au fost deja realizate în anii 1999-2000 și, astfel, intervenția pârâtului, în situația dată, în baza Regulamentului adoptat ulterior și inaplicabil în cazul nostru, este inadmisibilă.

La fel, pârâtul a aprobat lista persoanelor cărora li se atribuie cote-părți din bunul ale fostei întreprinderi agricole Gospodăria Experimentală a Stațiunii pentru încercarea Mașinilor din s. Colonița, ce nu există, pe baza acesteia fiind fondate două întreprinderi agricole: AGȚ „Colonița" (cu 710 cotași) și AGȚ „Albinuța" (cu 81 cotași), ce reprezentau entități juridice distincte și, corespunzător, aveau cotași diferiți și în privința cărora s-a și realizat procedura de împroprietărire a cotașilor.

Această operațiune administrativă ilegală s-a realizat în scopul instituirii unei incertitudini referitoare la apartenența bunurilor.

A considerat că relevant este că anterior, în aceleași circumstanțe și temeiuri, Consiliul local Colonița a aprobat deja decizia nr.16/4 din 10 decembrie 2020 cu privire la aprobarea listei bunurilor imobile agricole proprietate comună pe cote-părți, prin care a aprobat lista bunurilor AGȚ „Colonița" și AGȚ „Albinuța", ce a fost anulată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 decembrie 2024, în

cauza nr.3-706/2021, intentată la acțiunea lui Ghimp Viorel și a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

A relevat că emiterea deciziei contestate a fost realizată fără antrenarea persoanelor vizate în decizii și, astfel, contrar exigențelor art. 94 Cod administrativ, prin ce s-a realizat o ingerință în drepturile cotașilor, inclusiv ale reclamantului, repartizarea cotelor fiind realizată eronat, inclusiv în beneficiul unor terți din contul cotelor cotașilor.

A invocat că prin decizia contestată se încearcă din nou o rerepartizare a cotelor-părți ale cotașilor, contrar modului de distribuire realizat în urma procedurilor finalizate în anii 1999-2000, or, în cazul său s-a stabilit o cotă-parte din întregul patrimoniu al întreprinderilor agricole.

În temeiul art. 19 alin. (1), (4) și (5) al Legii restructurării întreprinderilor agricole în procesul de privatizare, pentru a atribui în natură patrimoniul rămas după stingerea tuturor datoriilor întreprinderii, Comisia de privatizare calculează cota-parte valorică ce revine fiecărui participant la privatizare în obiectul solicitat de el din patrimoniul rămas și asigură predarea acestuia din urmă.

Patrimoniul supus privatizării, trecut în gestiunea economică a autorității administrației publice locale, se atribuie în natură proprietarilor lui, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererilor, luându-se în considerare uzura lui normală. Cererile indicate la alin. (4) pot fi depuse până la 1 iulie 2001. Cererile prezentate după expirarea acestui termen nu se examinează, iar patrimoniul rămas nesolicitat trece în proprietatea autorității administrației publice locale.

În contradictoriu, prin deciziile contestate este afectat atât dreptul reclamantului asupra cotei atribuite în anii 1999-2000 din întreg patrimoniul întreprinderilor agricole, cât și există riscul repetat de modificare a cotei-părți valorică din acest patrimoniu.

Determinant este și faptul că potrivit înscrisurilor prezentate de pârât la cererea subsemnatului a fost prezentat actul în baza căruia a fost inițiată procedura administrativă - inițiativa consilierului Brenici Mircea nr. B-72/25 din 23 mai 2025, pe când avizul Comisiei urbanism, dezvoltare și susținerea micului business a Consiliului sătesc Colonița la proiectul deciziei contestate, este emis la 21 mai 2025, anterior datei realizării inițiativei consilierului local.

Astfel, reclamantul a conchis că cumulul circumstanțelor sus-indicate denotă că prin decizia nominalizată este afectat dreptul său, ce este indispensabil de întregul fond al deciziei, deoarece în acest mod este afectată cota-parte valorică atribuită lui în anii 1999-2000, unica cale de apărare fiind adresarea în instanța de judecată, or prin această decizie este afectat dreptul de proprietate dobândit anterior, contrar garanțiilor oferite de art. 1 al Primului Protocol la CEDO, art. 46 al Constituției Republicii Moldova și art. art. 500, 501 Cod civil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 august 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ inițiată de Ghimp Viorel

împotriva Consiliului s. Colonița cu privire la anularea actului administrativ, din motiv că, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Solicitarea recurentului:

La 25 august 2025 Ghimp Viorel a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 august 2025, prin care a solicitat casarea încheierii, cu remiterea cauzei pentru examinare în fond, în alt complet de judecată.

La 5 septembrie 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul în special argumente ce au fost indicate în cererea de chemare în judecată din 18 iulie 2025, suplimentar a afirmat că bunul cu nr. cadastral *****, cu numărul de inventar 1166, care nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, face parte din bunurile întreprinderii agricole AGŢ „Coloniţa”, potrivit „listei patrimoniului posibil distribuirii în natură (după stingerea datoriilor) din întreprinderea agricolă AGŢ „Coloniţa”, conform situaţiei la 1 iulie 2000”, anexă la procesul-verbal nr. 5 din 12 iulie 2000 al Adunării generale a lucrătorilor şi pensionarilor întreprinderii agricole (nr. d/o 317).

A explicat că acest bun imobil este specificat în „lista bunurilor agricole-imobile, proprietate comună pe cote-părţi atribuite deţinătorilor de cote valorice la privatizare”, aprobată prin decizia Consiliului s. Coloniţa nr. 16/4 din 10 decembrie 2020 cu privire la aprobarea listei bunurilor imobile agricole proprietate comună pe cote-părţi (nr. d/o 90, cu specificarea numărului de inventar 1166).

A susținut că încheierea primei instanţe este ilegală, nefondată şi pasibil de a fi casată din considerentul că instanța nu a intrat în esenţa litigiului, limitându-se la constatări neproductive, extrase din context, neglijând contextul integral al problematicii.

A invocat că bunul imobil vizat în decizia contestată nr. 3/14 din 30 mai 2025, nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile și respectiv, nici una din persoanele enumerate în lista anexată la decizia dată nu au înregistrat vreun drept în Registrul bunurilor imobile, astfel încât recurentul este în aceeaşi situaţie juridică.

A declarat că este deţinătorul cotei-părţi din bunurile întreprinderii agricole AGŢ „Coloniţa” și dispune de cotă-parte şi în bunul imobil cu numărul cadastral *****, fapt ce anihilează argumentul primei instanţe referitor la faptul că nu se regăsește în lista aprobată prin decizia contestată, deoarece anume acest fapt şi îl invocă drept temei de anulare.

A susținut că prin decizia contestată este afectat dreptul asupra cotei atribuite în anii 1999-2000 din întreg patrimoniul întreprinderii agricole, inclusiv bunul imobil cu numărul cadastral *****.

A considerat că sunt vădit eronate concluziile primei instanţe, expuse în

încheierea contestată, referitoare la faptul că prin decizia intimatului nr. 3/14 din 30 mai 2025 nu-i sunt afectate drepturile, deoarece aceasta vizează doar persoanele specificate în lista anexată la decizie, deoarece anume excluderea sa ilicită din beneficiarii construcţiei respective, în calitate de cotaş cu acte de proprietate asupra acesteia, şi constituie obiectul acţiunii înaintate, fapt specificat expres în aceasta, motive pentru care conchide că dreptul respectiv nu se încadrează în noţiunea de *actio popularis*, după cum susţine prima instanţă, constituind o acţiune de protejare a drepturilor sale personale.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 august 2025 a fost recepționată de către recurentul Ghimp Viorel la 12 august 2025 și a fost atacată la 25 august 2025.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul civil consideră că recursul declarat de către Ghimp Viorel, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, prin decizia nr.3/14 din 30 mai 2025 cu privire la aprobarea listei persoanelor care dispun de dreptul la cota-parte valorică din bunurile imobile agricole ale întreprinderii agricole Gospodăria Experimentală a Stațiunii pentru Încercarea Mașinilor din s. Colonița în obiectul *****, Consiliul sătesc Colonița a decis:

- Se aprobă, conform anexei nr.1, lista persoanelor cărora li se atribuie în natură cota-parte valorică din bunul imobil agricol cu numărul cadastral – ***** proprietate comună pe cote-părți.

- A transmite oficiului cadastral teritorial Chișinău prezenta decizie a

Consiliului privind aprobarea listei persoanelor care, conform proceselor-verbale ale ședințelor comisiilor de privatizare, dispun de dreptul la cota-parte din bunurile imobile agricole.

- Comisia Urbanism, Dezvoltare Rurală și a Micului Business va asigura controlul îndeplinirii prevederilor prezentei decizii.

În dezacord cu decizia nr.3/14 din 30 mai 2025, Ghimp Viorel a sesizat instanța de contencios administrativ.

Prima instanță, prin încheierea din 6 august 2025, a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ghimp Viorel, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 25 august 2025 Ghimp Viorel, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Conform art.7 din Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

În conformitate cu art.17 din Codul administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

Subsecvent se remarcă că, în sensul Codului administrativ, prin persoană vătămată se înţelege orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate şi grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum şi organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor şi intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate.

Titularul interesului legitim este persoana ale cărei interese sunt nu doar de fapt, ci şi protejate printr-o normă legală. Interesul legitim se referă la poziţia juridică faţă de administraţie. Vătămarea drepturilor persoanei se produce, mai întâi, prin faptul că dreptul sau interesul său legitim *este nemijlocit lezat prin actul administrativ emis de autoritatea publică*.

Astfel, pentru a pune în mişcare o acţiune în judecată, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor exigenţe precum ar fi respectarea procedurii prealabile, competenţei jurisdicţionale, existenţa împuternicirilor şi a capacităţii procesuale etc.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unei ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Pentru ca un interes să devină un drept subiectiv este necesar ca el să apară în cadrul unui raport juridic care să creeze, în temeiul legii, *o obligaţie în sarcina subiectului*.

Deaceea, în cazul în care un interes nu apare în cadrul unui raport juridic, urmează să intervină o prevedere legală pentru ca un astfel de interes să poată fi ocrotit în justiție.

Astfel încât, este absolut cert consacrat că, depunerea unei acțiuni în contencios administrativ în realizare, urmează să fie însoțită de dovada incontestabilă atât a interesului, cât și a apartenenței de drept în promovarea acțiunii, iar dreptul vătămat cât și interesul legitim trebuie să fie *real*, *actual* și *personal*, ceea ce la caz nu se atestă.

Colegiul Civil consideră că prin cerințele reclamantului, prin care se pretinde anularea deciziei Consiliului s. Colonița nr.3/14 din 30 mai 2025, ultimul nu a justificat niciun drept încălcat al său, iar actele prezentate de către ultimul, prin care se pretinde deținerea unui drept de proprietate asupra bunului imobil de referință nu demonstrează acest fapt, nefiind totodată reclamantul destinatarul acestui act.

Mai mult ca atât, actele în temeiul cărora se pretinde încălcarea dreptului de către reclamant, nici nu au fost certificate de către ultimul.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitatea cu art. 207 alin. (1) şi alin. (2) lit. e) Cod administrativ, (1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

În temeiul art. 11 alin. (1) Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 20 Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În acest sens, decizia Consiliului sătesc Colonița nr.3/14 din 30 mai 2025, contestată de reclamantul Ghimp Viorel, nu este act administrativ individual defavorabil reclamantului Ghimp Viorel în sensul art.11 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, și în acest sens nu cade sub incidența prevederilor art. 17 Codul administrativ.

Distinct de cele menționate mai sus, potrivit înscrisurilor anexate, Colegiul specializat menționează că, recurentul nu face parte din lista anexei 1 la decizia 3/14 din 30 mai 2025, precum la caz, nu s-a prezentat nici un act, din care ar rezulta că acesta este proprietar al bunului imobil agricol cu nr. cadastral *****, pentru a invoca pretinsul drept încălcat.

Astfel, corect a statuat prima instanță că, reclamantul Ghimp Viorel la depunerea acțiunii în contencios administrativ, nu a indicat revindecarea unui drept propriu al acestuia, lezat prin actul administrativ/activitatea administrativă a Consiliului sătesc Colonița.

Prin urmare, deși Codul administrativ prevede ca o condiţie de admisibilitate a acţiunii în contencios administrativ existența dreptului vătămat al reclamantului, prin activitatea administrativă desfăşurată de Consiliul sătesc Colonița, din materialele cauzei nu rezultă încălcarea vreunui drept al reclamantului de către autoritatea publică pârâtă prin activitatea administrativă desfăşurată, nefiind justificate de către reclamant ingerințele în drepturile acestuia.

Astfel, raportând normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar, reieşind din dispoziţiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), art. 17 şi art. 189 alin. (1) şi alin. (2) Cod administrativ, atestă că, sesizarea instanţei de judecată de către orice persoană care în opinia sa revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice, fie prin refuzul autorităţii administrative de a soluţiona în termenul legal o cerere, implică existenţa obligatorie a două condiţii, şi anume, existența vătămării unui drept subiectiv recunoscut de lege a reclamantului şi vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

În sensul Legii, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acţiunea înaintată în judecată, în conţinutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 39 şi 189 Cod administrativ de „drept vătămat” şi de „încălcarea unui drept al său” *se*

referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse aşa numitele drepturi prin ricoşeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum şi acţiunile populare (*actio popularis*).

Raportând la caz, cadrul legal precitat, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ, constată că, prin actul contestat nu sunt afectate drepturile subiective ale reclamantului Ghimp Viorel, iar în acţiunea de contencios administrativ, nu s-a indicat expres vreun drept personal vătămat prin contestarea actului solicitat.

În această ordine de idei, Completul judiciar relevă că, normele legale citate nu prevăd un contencios obiectiv de legalitate şi denotă opţiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acţiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ evocă pentru admisibilitate întrunirea condiţiilor nominalizate.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea în contestare nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acţiunea reclamantului, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de către Ghimp Viorel.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 august 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către Ghimp Viorel.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 6 august 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Caşcaval
Andrei